

הני ספרה לה על מצוקתה, על התחושה שהיא נשלטת על ידי אמרגניה ועל רצונה לחיות קרוב ליער, הרחק מבני אדם.

מהפצרותיהם של האיכרים לשכב איתה, היא מתחמקת בתואנה שהיא סובלת ממחשבי כליות. והם מתחילים לחוש סלידה ממנה, כפי שהם חשים כלפי היהודים. מבטים רעים ננעצים בה, מזכירים לה את הנוהג באזור, על פיו אדם, אשר חייו נשתבשו, צריך לשוב לכפרו, ואם הוא אינו עושה זאת בעצמו, רותני אחר יעשה זאת. לכן, קאטרינה מחליטה להגיע ברכבת לצ'רנוביץ.

בדרכה היא פוגשת בבת דודתה, סארינה, המאשימה אותה בהפקרת נחלת אבותיה. קאטרינה משקרת לה שהיא בדרכה לבדיקות, ולאחריהן היא תשוב לביתה. סארינה מספרת לה על ימיו האחרונים של אביה – על מחלתו והתעללותה של אישתו בו – ולבסוף עוזבת את קאטרינה, רק לאחר שזו נשבעה שהיא תשוב לביתה. ברכבת היא רואה רותנים רבים ומרגישה כלפיהם רגשות מעורבים של קרבה וריחוק. בדרך קאטרינה מזהה מספר יהודים ברכבת, ומרגישה אליהם קרבה ומשיכה ואף נזכרת ברוזה, שהיתה קרובה אליה יותר מכל. אחד מהם מבקש את עזרתה בסחיבת חבילותיו, אך מכיוון שהיא ממענת לקבל על כך תשלום, הוא נפחד וסוחב אותן בעצמו.

כאשר היא מגיעה לצ'רנוביץ, קאטרינה פונה לבית המרחץ, שם שותה ומבלה את הלילה על הרצפה תמורת תשלום. למחרת היא מתאוששת והולכת לבית העם, (שם הני נוהגת להופיע) והיא פוגשת את הני, אשר נשתנתה מבחינה חיצונית ובהשקפותיה. היא נראית חלשה וכמי שזקוקה למנוחה, אך מסע ההופעות שארגן לה אמרגנה לא מאפשר זאת. נראה שהיא משקיעה צערה בעבודתה. לאחר שהני נוסעת להופעותיה בערי השדה, קאטרינה נותרת עזובה לנפשה, חסרת מטרה ואבודה. היא מריחה אוכל יהודי והיתה רוצה שמישהו מאחד הבתים יזמין אותה להכנס. בתום שיטוט ארוך, היא פורצת לחנות יהודית, וגונבת. מעשה זה גורם לה הנאה גסה, ולפנות בוקר היא נרדמת בתחנת הרכבת.

פרק י – בצ'רנוביץ - פוגשת את סאמי

קאטרינה עוברת מבית מרחץ אחד למשנהו, כאשר בכל אחד עולים זיכרונות שונים (רוזה, בנימין, הילדים – מתייסרת שנתנה לרותנים לקחת אותם, הני). באחד מהם היא פוגשת בסאמי, יהודי חופשי ושיכור.

53-54 - היא מופתעת לראות יהודי שותה ופותחת עימו בשיחה. בהמשך מתרחקת עד שהוא פונה אליה והם מתיידדים. הוא מספר על חייו: פעמיים נישא והתגרש, יש לו בת מבוגרת מאשתו הראשונה, אותה הוא רואה לעתים רחוקות. היא אוהבת את הישירות שלו ואת קולו הערב. אומרת שהוא אדם פגוע.

המשך: בצהרים היא הולכת למסעדה יהודית ומבקשת ביידיש מרק עוף עם כופתאות... בערב - לבית המרחץ עם סאמי, אותו היא מנסה לגמול מהשתייה, למרות שהיא יודעת שזה קרב אבוד. היא נוהגת להתבונן בהערצה הזקנים היהודים ולהקשיב לתפילות הנשמעות מבית הכנסת, בניגוד לבני עמה להם הן נשמעות בכיניות, הן נשמעות לה כ"תלונות של אנשים חזקים העומדים על דעתם". (55). יום אחד, קאטרינה רואה מודעה בעיתון על מותה של הני, היא מיד יוצאת ללווייתה.

55-57 - מאחר ואין רכבות, קאטרינה נאלצת לנסוע עם נהג קטר, בידיעה שעל נסיעה זו, תצטרך לשלם בגופה. הנהג התייחס באדישות לצערה של קאטרינה על מות חברתה. תחילה הוא מזמזמ אותה, אך לאחר מכן חדל, בטענה שהיהודים קלקלו אותה. לפנות בוקר הם הגיעו לקימפולונג (מקום הלוויה), והנהג אומר לה בתיעוב "את חופשייה", כפי שהיה אומר המנהל בסטאסוב, כאשר גירש עובדת קשישה.